

STRESZCZENIE

W rozprawie poruszono problem niskiej produktywności gospodarki brazylijskiej i poszukiwania doświadczeń innych krajów w odniesieniu do kół zamachowych, uruchamiających wzrost produktywności, które mogłyby być przydatne w Brazylii. Jako główny cel rozważań literaturowych i badań empirycznych wyznaczono poznanie czynników, które przyczyniły się do sukcesu w rozwoju gospodarczym wybranych krajów dzięki podnoszeniu produktywności ich zasobów. Aby go osiągnąć, zrealizowano cztery zadania badawcze:

1. Dokonano szerokiego przeglądu literatury przedmiotu we wszystkich wybranych krajach w latach 1990–2019;
2. Za pomocą metody ANOVA porównano średni całkowity współczynnik produktywności w poszczególnych krajach i blokach krajów, tj.: G-7 (USA, Kanada, Wielka Brytania, Francja, Niemcy, Włochy, Japonia), UE-11 (Polska, Słowacja, Czechy, Estonia, Słowenia, Węgry, Rumunia, Litwa, Bułgaria, Łotwa, Chorwacja), BRICS (Rosja, Indie, Chiny, Południowa Afryka), aby sprawdzić hipotezę o jednorodności i określić gospodarkę, która mogłaby pełnić funkcję kraju wzorca do porównań z Brazylią, jak też stanowić podstawę do modelowania najlepszych praktyk, służących produktywności;
3. Przeprowadzono badania korelacji, aby sprawdzić zasadnicze relacje pomiędzy produktywnością a kapitałem ludzkim, kapitałem rzeczowym, inwestycjami w oświatę i ochronę zdrowia, wydatkami rządowymi i regułami funkcjonowania rządu;
4. Porównano za pomocą korelacji gospodarkę Brazylii z gospodarką-wzorcem, aby uchwycić strategie, które odniosły sukces w kraju wzorca i porównać je ze strategiami wykorzystanymi w Brazylii.

Diagnozy przyczyn niskiej produktywności w Brazylii dokonano dzięki sprawdzeniu dziewięciu hipotez za pomocą metod analizy statystycznej.

Dociekania zakończono dyskusją nad rezultatami badań zarówno literaturowych, jak i empirycznych oraz adekwatnymi rekomendacjami, ostatecznie dopinającymi osiągnięcie celów poznawczego i aplikacyjnego.